

67. Áldjátok most az ég királyát...

Előző énekre.

1. Áldjátok most az ég királyát, Nevének mind hódoljatok;
Hallatja mennydörgésben szavát, Előtte porba hulljatok!
Hatalmát a vihar is zúgja, A magasságban mennydörög,
Villámit Ő fel-felvillantja, És ki így is szól, az örök!
2. Az Úr szava szól földön, vízen, S mint mennydörgés, úgy hangzik fel;
Megtérést hirdet a nagy Isten, Ó, halld hát, ember, s ébredj fel;
Az Úrnak szava zeng erővel, Dicsőséggel, hatalmasan;
Villámmal int és fényjelével, Hogy büntetésre készen van.
3. Magatokat megalázzátok, Ne késsetek, ti emberek;
Az intő szót mind meghalljátok, Mert egykor megítéltetek!
Az Úr viharral figyelmeztet, Hogy közeleg a végromlás;
A Megmentőhöz megtérjete, Ki most még segítséget ad.
4. Az Úr a felmagasztalt király, Ki mindeneknek áldást ad,
Frigyére az ég boltozatán S nagy kegyelmére rámutat.
Ti népek, azért halljátok ezt, És tiszteljétek hatalmát!
Haragja nagy kegyelemmé lesz, S Ő nektek üdvöt, békét ad.